

кумчето си, кога се връщали прѣз нощ от гостѣ и кумчето му го поканило да се отбижт у тѣх да пият по едно вино, а той се назландисвал и посягал с'ржка до кочентъ на брадата си, и казвал: до тука ми е. Кумецът настоявал да го канни за да мине по-на леко, с'по-малко масраф и най-послѣ приканил го; нѣ кумът пак можал да испие 13 оки, додѣ го испроводили. Като го испратили, жената рекла: добрѣ, мжжо, че го поканихми като му бѣше до мѣрата, то салт устата му събраха 13 оки, ами ако бѣше и на долу праздно?

Ей и от прѣдля грош.

Ей кумецът ще ми смѣли без уем, — рекъл нѣкой като отишел на воденица и видѣл че кумецът му е воденичар; а воденичарът рѣкъл на умът си: Добър кумът да му земж два уема, а на кумът си думалъ — и без уем.

Ей полето, ей ти коня.

Ей туй той бачко ти є.

Ей туй тя новата.

Ей танвоз халб-балб.

Ела, вѣлко, изѣш ма.

Ела, дѣдо, да ти видим брадата.

Елате дѣца да видите како ке се праси попето.

Ела, ела треперко, тука по на студенко.

Ела, ела Треперко, да та стопли Коченко.

Ела зло, че без тебе по-зло.

Ела хлѣб да та изѣм.

Ела холан, не се срамувай.

Еленско шule.

Енина се с'акжл върти, а па Шипка с'магия.

Еню си намѣтнжл кожухът да върви за снѣг. — За Енюв-день.

Еня баба за дѣда Еня.

Есен не носи пѣсен.

Ете това те бие жено, дѣто сакаш сол, сапун.

Ете го е, тук едно коренче имам — рекла една баба като ѹ казали че която има поне един счупен зѣб ще се ожени.

Ето ти яд за цѣл свѣт.